

EMÖDI krónika

EMÖD ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

2008. JANUÁR

11. ÉVF.

1. SZÁM

Megemlékezés a Don-kanyar áldozatairól

„Akik értünk haltak ...”

1943. január 12. Keleti front. Voronyezstől délre megkezdődött a szovjet támadás.

Ahogy Vitéz Szabó László vezérőrnagy, a 7. könnyű hadosztály parancsnoka helyesen sejtette, Urivnál. Első eset, hogy magyar katona támadásban látja a szovjet csapatokat. Kezdetét vette a magyar apokalipszis, a magyar végítélet, az azt követő néhány hét pedig maga a végzet, a pusztulás.

A 2. hadsereg doni állásaiban - dermesztő, hidegben - napokig vívta katonailag elképesztően egyenlőtlen küzdelmét, védőállásaikból kivetetten - védtelenül, tüzérértéktől megfosztva - még két hétig, súlyos utóvédharcát. Helytállásával megakadályozta a szovjet csapatokat abban, hogy stratégiai elképzelésüket teljes mértékben megvalósítsák.

A Don-kanyarban odaveszett szinte a teljes 2. magyar hadsereg. Egyéves keleti hadszíntéri tevékenységének tragédiába torkollása, hozzávetőleg százhuszezer hősi halált halt, megsebesült, vagy fogságba esett honvédjének, továbbá a megfagyottak és a munkaszolgálatosok elvesztése súlyos csapást jelentett a nemzetnek. Az országot komoly véráldozat érte.

A Don, a Don-kanyar, a Muhival, Mohácscsal és Doberdóval mért nemzeti tragédiáink színtereként hagyományozódott a magyar köztudatban.

A doni harcok áldozatait sirató szülők már velük vannak, az özvegyek is lassan utánuk mentek mind. Napjainkra már gyermekeik is mindjobban fogynak közülünk, ezért egyre kevesebb könny hullik értük. De tisztesség és becsület dolga, az élő nemzedékek kötelessége őrizni emléküket, teljesíteni utolsó kívánságukat, melyet Keresztúry Dezső szavai közvetítenek felénk:

*"Hol nyugszunk, nem tudja barát, feleség, gyerek,
Elszört*

Testünk nyomtalanul nyelte magába a föld,

Szívetek őrizzen: milliók eleven milliókat.

Áldozatunk nem a gaz jogcíme. Jóra parancs."

*Emődi
áldozat*

Atkari Sándor Emőd,

Anyja neve Jecs Erzsébet. Élt 30 évet.

Halál oka haslövés.

Eltemetve Jekatyerinovka, sírjelszáma nincs.

Végzősök búcsúzó műsora

A II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Szakiskola december 14-én rendezte meg Szalagavató Ünnepségét. A tanulók változatos, zenés, táncos produkcióval készültek erre a meghatározó eseményre, melyet az osztály közös énekkel zárta: Valahol Európában: Zene az kell ... című slágerrel.

A műsorok után Szűcs László, az intézmény igazgató helyettese mondott köszöntőt, amelyben kiemelte - egy időszak lezárását, illetve egy új életszakasz kezdetét jelenti a szalagavató. A három éves munkát, kitartást szimbolizálja a gyűrű, melyet jelképként átadott az osztályfőnök. Közeledik a szakmunkásvizsga, amelyre már el kell kezdeni készülni. Az ünnepi szavakat egy idézettel zárta:

"Mindenki maga irányítja sorsát, - magunknak kell megteremtünk boldogságunk okait. Csak mi tartozunk ezért felelősséggel, senki más."

Az ABC eladó osztály tanulói

Osztályfőnök: Kascsák Józsefné

Balogh Edina	Emőd
Bristyán Mária	Emőd
Csepi Erika	Emőd
Dudás Zsuzsanna	Emőd
Farkas Alexandra	Emőd
Farkas Gusztáv	Emőd
Farkas Szandra	Emőd
Fonó Anita	Miskolc
Hazadi Alexandra	Tibolddaróc
Horváth László	Emőd
Iski Szabolcs	Emőd
Kriston Erika	Mezőkövesd
Lénárt Éva	Mezőkeresztes
Mike Judit	Vatta
Miskolci Mónika	Tibolddaróc
Nagy László	Emőd
Németh Gábor	Emőd
Papp Richárd	Nyékldháza
Pataki Miklós	Vatta
Pelyhe Zoltán	Igrici
Petró Roland	Emőd
Ruha Alexandra	Hejőbába
Szabó Sándor	Mályi
Tintér Rajmund	Mályi
Tóth János	Emőd
Váradai Beáta	Emőd
Varga Lóránt	Emőd
Zimányi Károly	Sály

Bővülő szakképzés

Idén ünnepi jubileumát a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Szakiskola. Tizenöt éve működik összetett intézményként iskolánk. Kezdetben Háziasszonyképző tanúsítványt kaptak a végzős diákok, 10 éve viszont ABC eladó szakmunkás bizonyítványt szerezhetnek a sikeresen vizsgázók.

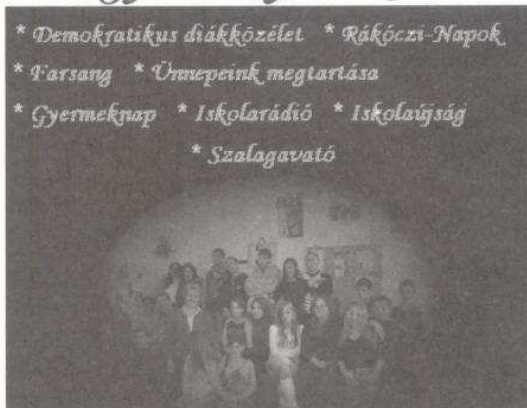
A munkaerőpiacon való elhelyezkedést segíti ez a képzés a térségben. Az OKJ (Országos Képzési Jegyzék) változása miatt a 2007. év szeptemberében beiskolázott tanulók 2+2 éves "élelmiszer- és vegyi áru eladó" képzésben vesznek részt.

Szolgáltatásaink:

- *Általános iskolai oktatás-nevelés (20 osztály)
Kiemelten: matematika, magyar, idegen nyelv, informatika, testnevelés
- *Tanulásban akadályozottak képzése (1 csop.)
- *Szakiskola: ABC-eladó (körzeti beisk., 3 osztály)
- *Iskolaotthonos képzés
- *Napköziotthonos, tanulószobai ellátás
- *Szakfőorok, sportfőorok, fakultációk
- *Logopédia, gyógytestnevelés, fejlesztő pedagógia
- *Idegen nyelv oktatás 1-11. évfolyamon
- *Tánc, dráma, etika, környezetvédelem, egészségügy, médiaismeret, hon és népismeret modulok
- *Erdei iskola
- *Művészeti nevelés (tánc, dráma, képzőművészet)

Hagyományaink:

- * Demokratikus diákközelet
- * Rákóczi-Napok
- * Farsang
- * Ünnepeink megtartása
- * Gyermeknap
- * Iskolarádió
- * Iskolaiság
- * Szalagavató

**Az iskola Szülői Szervezete meghívja Önt és kedves családját
2008. február 9-én 19 órától**

az emődi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Szakiskola Aulájában tartandó iskolai

FARSANGI "Batyus" BÁLRA

Belépőjegy ára: 1200 Ft

Országos nyolcadik a "Négyzetgyök"

A II. Rákóczi Ferenc Általános és Szakiskola 8.-os csapata november 24-én megint matematika versenyen vett részt. Októberben a Bolyai Verseny megyei fordulóján győztesek lettünk. Most ennek a versenynek az országos fordulójára került megrendezésre Budapesten, ahova minden megyéből a győztes csapatot hívták be.

Amikor hazaértünk a megyei forduló eredményhirdetéséről, megnéztük, más megyékből mely csapatok mennek, milyenek a versenytársaink pontszámai. Megállapítottuk, hogy egy nehéz verseny előtt állunk. Ezért nagyon sokat készültünk az országosra. Nem szerettünk volna szegénybe keveredni azon sem. Kasza István tanár bácsi és Kasza Istvánné készítette fel minket. Oldottunk meg gyakorló feladatokat is, és olyan feladatsorokat is, amilyenek ezen a versenyen az előző években voltak feladva. Sok olyan fogalommal, feladattípussal ismerkedtünk meg, amire még szükségünk lehet majd az életben és a felvételin is.

Szombaton korán gyülekeztünk a Posta előtt, mert már 11 előtt Budapesten kellett lenni. Mikrobusz vitt minket. Akkor már nem az volt a lényeg, hanyadikok leszünk, hanem az, hogy kihozzuk magunkból a maximálisat, és hogy jól érezzük magunkat. Az úton már nem a matekon járt az eszünk, hagytuk, hogy ülepedjen bennünk az addig szerzett tudás. Kártyáztunk, beszélgettünk, magazinokat olvastunk. Egy órával a verseny kezdete előtt odaértünk. A feladatlapokat előre megkaptuk, de nem lehetett beletekinteni. Majd 11-kor megszólalt a hangszóró. Elmondták, hogy kezdhetjük a munkát. Segédeszközt nem használhattunk. 13 feleltválasztós feladatunk volt, ezekben 5 válasz közül kellett eldönteni, melyik(ek) a helyes(ek), és a kódlap megfelelő négyzetébe x jelet tenni.

A 14. feladatot részletesen ki kellett dolgozni. A munkamegosztást előre megbeszéltük: amíg Petra, Bea és Dani megoldják a feleltválasztósakat, én kidolgozom a 14-eset. A 14-esnek nagy volt a tékje; 16 pontot lehet

tett rá kapni. Annyit is kaptunk szerencsére. Ennek a feladatnak a megoldását maximális ponttal csak 2 csapatnak sikerült, s ezek közül az egyik az emódi csapat volt.

A verseny után az iskola menzájában kaptunk ebédet. Utána indultunk át a közelben levő gimnáziumba, ahol az eredményhirdetést tartották. A versenyzők egyik fele ebben a gimnáziumban versenyzett, a másik fele abban az általános iskolában, ahol mi is. Egy épületbe nem fért volna be a társaság, de az eredményhirdetés a gimnáziumban történt.

Az utolsó helyezettet mondták először, és úgy haladtak előre, mint minden eredményhirdetésen. Amikor az utolsót mondták, örültünk, hogy nem vagyunk utolsók. Az utolsó előttinél örültünk, hogy nem vagyunk utolsó előttek. Egyre boldogabbak lettünk. Amikor a tizediket mondták, már tudtuk, hogy az első felében vagyunk a mezőnynek. 19 csapat versenyzett összesen a mi kategóriánkban.

Mondtak egy csapatnevet: "Négyzetgyökök". Azt hittük, mi értük el azt a helyezést, amit a "Négyzetgyök-ök" értek el, de a mi nevünk "Négyzetgyök" volt. Így akkor még nem következünk. Vicces volt.

Végül az országos 8. helyezést értük el, tehát az országban a 8. legjobb csapat voltunk a kategóriánkban. Nagyon örültünk. Sok fényképet készítették rólunk igazgató bácsiék. A 6 legjobb csapat helyezését ekkor még nem mondták meg, hanem behívták őket szóbelizni. Jó is volt, hogy nem kellett még ott maradnunk, így tehetünk egy kört a fővárosban. Felmentünk a Halászbástyára, és láttuk felülnézetből a Dunát, a Lánchidat és a Parlamentet.

Hazafelé nagyon vidáman utaztunk, sokat nevtünk, kioldódtunk.

Itthon nagyon örültek, hogy ügyesek voltunk. Ha az utolsók környékéről csak néhány hellyel léptünk volna előbbre, az is jó helyezés lett volna. A szervezők is azt mondták, erős volt a mezőny, és hogy a 8. helyezés jó teljesítményre vall, büszkéek lehetünk rá, s büszke lehet az iskola is.

Ez a verseny újabb tapasztalatokkal gazdagított minket, és növelte önbizalmunkat a felvételihez is.

A jó helyezést annak is köszönhetjük, hogy jó csapat voltunk, jól együtt tudtunk működni. Ez utóbbi talán az életben akár még a matektól is fontosabbnak bizonyulhat. Az életben, amikor kioldódnak az iskolai kötelekekből, amikor négyzetre emelhetjük a "Négyzetgyök"-jel alatti világot.

Matektanárunk : Kasza Istvánné

Csapattagok: Fekete Dániel, Kéméndi Beáta Vivien, Tóth Petra, Nagy Zsuzsanna

Nagy Zsuzsanna
8. osztályos tanuló;
a "Négyzetgyök" egyik tagja

Karácsonyi műsor

Iskolánkban több évtizedes hagyománynak számít, hogy a negyedikesek készítik, és adják elő a karácsonyi műsort. Az idei évben mi voltunk soron.

Mindannyian tudtuk, hogy nagy felelősség az egész iskola előtt mű-

sor adni. Izgalommal választottuk ki a szereplőket. Közös keresgélünk karácsonyi verseket, dalokat. Kiosztottuk a szerepeket, és elkezdődtek a próbák.

Nemsokára kiderült, hogy a Polgármesteri Hivatalban is fel fogunk lépni. Igaz, hogy már akkorra tudtuk a szöveget, de mégis egy kicsit megijedtünk. Szerencsére sikeresen előadtuk a műsort, ezért nagyon örültünk. Az adventi fellépés után elkezdtünk próbálni az iskolai előadásra is.

Az utolsó héten már a helyszínen próbáltunk, és megbarátkoztunk a mikrofonokkal is. Sokat kellett gyakorolni a mozgásokat: hova álljunk, mennyi helyünk lesz a színpadon.

December 21-én pénteken újra éreztük a lámpalázat. Átnéztük a szövegeinket még egyszer, felvettük a jelmezeinket. Egyszer csak elkezdődött a műsor. A nagy izgalmak ellenére ez az előadás még jobban sikerült, mint az első. Nagyon boldogok voltunk. Mindenki gratulált nekünk.

Ráadásul a műsor után igazgató bácsi bement, hogy a szereplőket igazgatói dicséretben részesíti.

A sok munka után nagyon jól estek az elismerő szavak, és mi is köszönettel tartozunk a segítőknek: tanítóinknak, szüleinknek és egymásnak is.

A cikket írták:

Szabó Jennifer 4.c osztályos tanuló
Révai Ákos tanító

Várákoltunk, ünnepeltünk

A Polgármesteri Hivatal előtti téren vagyunk, ahol gyertyafény és énekszó fogad, finom sütemény és tea illat lengi körül a levegőt, csillogó gyermekszemek, büszke szülők és mosolygó nagyszülők beszélgetnek egymással. Különös megfoghatatlan érzés keríti hatalmába a jelenlévőt. Advent vasárnap van, 4 alkalom, pár óra, amely segít ráhangolódni az ünnepekre, segít abban, hogy a mai rohanó világban megpihenjünk egy percre, s legyen időnk családtagjainkra, barátainkra. Aki megtisztelte a Polgári kör karácsony előtti, immár második éve megszervezett ünnepségét láthatta az óvodások, iskolások és a Barátság Nyugdíjas klub kedves és színvonalas produkcióját, valamint egy feldíszített fenyőfát, adventi koszorút és egy életnagyságú betlehemet.

Ezúton is szeretném megköszönni a fellépőknek és a felkészítőiknek, valamint mindenkinek, aki pénzbeli vagy tárgyi segítségével hozzájárult a rendezvény sikeréhez. Örülök, hogy több százan megtiszteltek bennünket és bízom benne, hogy minden résztvevő kellemes élményekkel gazdagodott, és jövőre viszontlátjuk egymást, hogy újra együtt készülhessünk, várákoltassunk.

Kalber Nikolett

Wass Albert születésének 100-ik évfordulójára

Hontalanság hitvallása

*Hontalan vagyok,
mert vallom, hogy a gondolat szabad,
mert hazám ott van a Kárpátok alatt
és népem a magyar.*

*Hontalan vagyok
mert hirdetem, hogy testvér minden ember
s hogy egymásra kell, leljen végre egyszer
mindenki, aki jót akar.*

*Hontalan vagyok
mert hiszek a jóban, igazban, szépben.
Minden vallásban és minden népben
és Istenben, kié a diadal.*

*Hontalan vagyok
de vallom rendületlenül, hogy Ő az út s az élet
és maradok ez úton, míg csak élek
töretlen hittel ember és magyar.*

Tor - tor- disznótor

Az Emódi Nagycsaládosok Egyesületének tagcsaládjai december 15.-én disznóvágás keretében várták a Télapót és búcsúztatták az elmúlt évet. Jó évet zárt az egyesület, minden tervünket megvalósítottuk. Májusban vendégeink voltak a Taktaharkányi egyesület családjai, majd júniusban mi jártunk náluk aratási ünnepen. Aztán jött az október a Szüreti bál mely az idén is sok embernek hozott egy kellemes estét és kitűzött célját is teljesítette.

Igy jött el a december, melyben egy régi tervet valósítottunk meg a szülők és a gyerekek örömeire. Tavasszal támadt az ötlet vágjunk együtt disznót. Természetesen télre gondoltunk a mellékelt képek mutatják, hogy idősebbek segítségével ugyan, de a gyerekek is beálltak és nagyon élvezték a munkát. Néha csak figyeltek, de jövőre majd az dolgozik aki most tanult. Mire végeztünk a "malackodással" eljött a délután

és a kicsik örömeire a TÉLAPÓ is megérkezett. Erre a találkozásra már mindenkit vártunk az egyesületből és természetesen voltak vendég gyerekek is. A kicsik most is ügyesek voltak szavaltak a Mikulásnak, de nagyon büszkén mesélték utána, hogy a TÉLAPÓ velük focizott az udvaron, ezt ugye nem mindenki mondhatja el magáról. Ezúton fejezzük ki köszönetünket a Város-gondnokságnak, hogy engedélyezte az egyesületünknek a régi épület használatát, mert mikor 100 vagy több ember jelenik meg egy ilyen rendezvényen annak helyet biztosítani nem könnyű. Köszönet minden tagnak aki megjelenésével és munkájával magának valamint a többieknek szerzett egy jó napot.

Prodan Judit
vez. tag

Disznótoros receptek

Kenyérbe zárt disznótoros

1 kg-nyi disznótoros (kolbász, véreshurka, májashurka), 1 világosra sült kenyér (még visszakerül a sütőbe!), kb. fél kg párolt káposzta, 1 pohár tejföl, só, zsír.

A disznótorost grillsütőben megsütöm. A kenyeret a felső harmadánál megskalpolom, alsó felét kikaparom, majd beleteszem a disznótoros, ráterítem a párolt káposztát és rákenem a tejfölt. Ráteszem a tetejét, majd kb. fél órára beteszem a forró sütőbe. Biztos siker! Gasztronómiai szivacs, melyre jókat lehet inni.

Disznótoros töltött káposzta (magyarországi sváb recept)

1 kg kolbázhús, 25 dkg rizs, 1 kg savanyú káposzta, 2 hagyma,

(18-20 savanyított káposztalevél), 2 babérlevél, 15-20 szem egész bors, 1+1 ek zsír, 1 ek liszt, 2 kk só, 2-3 gerzsd fokhagyma, 1 pohár tejföl.

A savanyúkáposztát kimosom és egy nagy fazékba teszem. A rizst puhára főzöm és lecsepegetem (használhatok gyors

rizst is). A hagymát finomra vágom és egy kanálnyi zsíron üvegesre dinsztelem. Összegyúrom a húsmasszá, a rizst, a párolt hagymát és vízes kézzel gyerekkölnagyságú gombócokat formálok. A gombócokat beágyazom a káposzta közé és felöntöm mintegy 6 deci vízzel. Beleteszem a babérlevelet és a borsot és lefedve, lassú tűzön mintegy 2 órán keresztül főzöm. A végén kiszedem a gombócokat és berántom a zsírból, lisztből és finomra vágott fokhagymából készült rántással. Visszateszem a gombócokat és még egyszer összeforralom. Tejföllel és puha kenyérrel forrón tálalom.

A játék szerepe az óvodában

A játék a 3-7 éves korú gyermek alapvető, mindennapjait átszövő tevékenysége.

A helyi nevelési programunk alapelve, hogy minél több időt, alkalmat és lehetőséget biztosítsunk a gyermekeknek az elmélyült játékra. A játék komplex tevékenységforrás, kitűnő talaja a fejlesztésnek, mert általa szinte észrevétlenül tanul a gyermek kiélheti, kipróbálhatja, feldolgozhatja és gyakorolhatja az életben előforduló szituációkat, az őt érő élményeket. Ugyanakkor megoldási módokat kaphat bizonyos élethelyzetekben való viselkedésre, megnyugodhat, kijátszhatja szorongásait, problémáit és újraélheti kellemes élményeit.

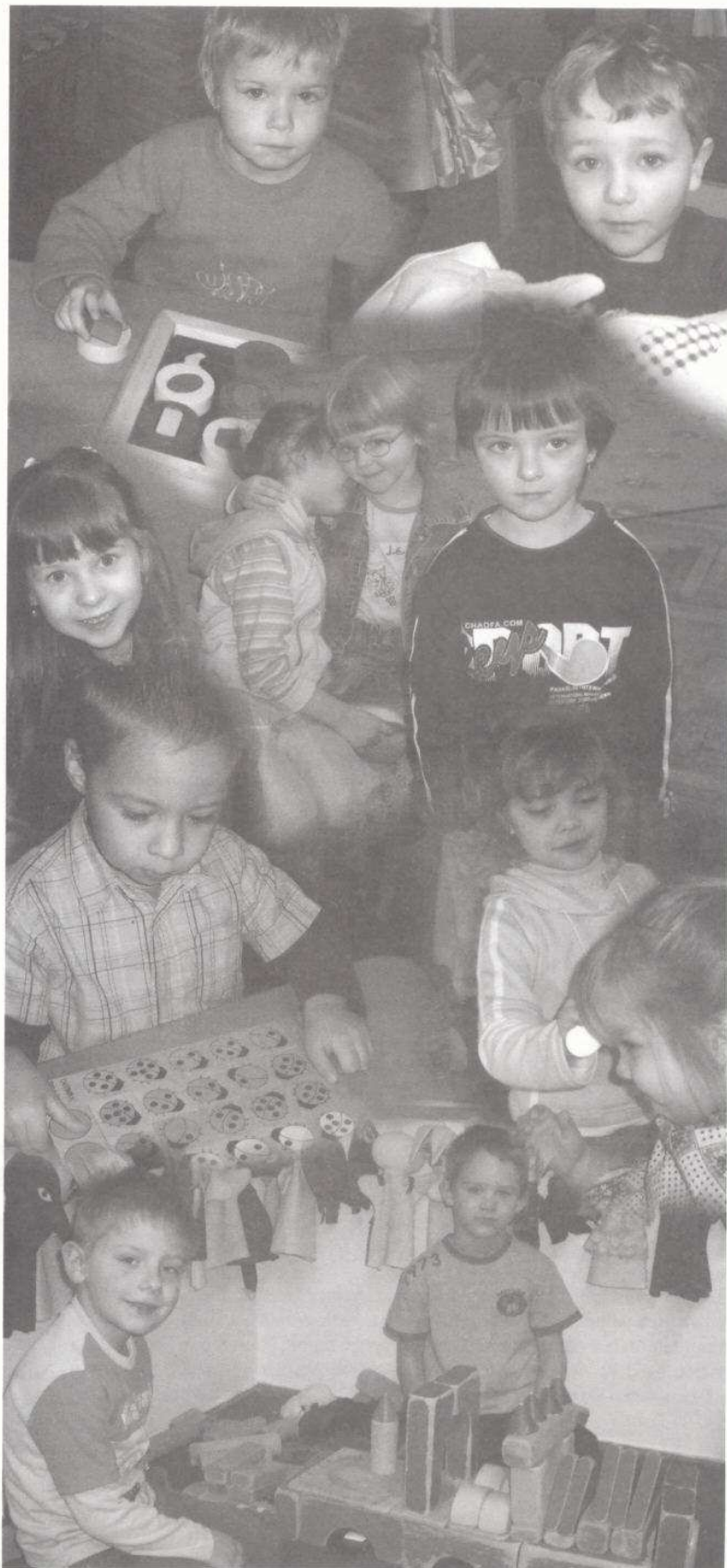
Jót és jól játszani - ez a gyermek dolga az óvodában. A játék kicsiben maga az élet; az, amit a kisgyermek felfog, és rekonstruálni képes az őt körülvevő világból. Éppen ezért az életre nevelés is a játékból indul ki és a játék segítségével teljesebbé válik.

Külön szót érdemel az élmények szerepe a gyermek játékában. Az élmény, legyen az a gyermek egyéni élménye - melyet a családból, a környezetéből hoz az óvodás-, vagy az óvodai társakkal átélt élmény, rendkívüli jelentőséggel bír az életre való felkészítés folyamatában. Legfőbb célkitűzéseinket szem előtt tartva olyan tulajdonságok fejlődhetnek ki a gyermekben, a játék folyamatában, ami később a társadalomba való beilleszkedést nagymértékben elősegíti. Gondoljunk például a társakkal való együttjátszás kialakulására, a játékon belüli önállóságra, a másik gyermek játékának tiszteletben tartására, a kezdeményezőkézség kibontakozásának lehetőségeire, vagy olyan tulajdonságok szükségességére, mint a mások mozgósításának képessége és az alá-fölérendeltségi viszonyok önkéntes kialakítása egy-egy játékszituációban.

Óvodásaink szeretettel használják a karácsonyra kapott játékeszközöket, melyeket az óvodai jótékonyági bálon befolyt összegből vásároltunk.

A hideg téli napok -a téli sportok mellett- lehetőséget biztosítanak arra, hogy a szülők több időt fordítsanak a gyermekeikkel való együttjátszásra.

Matizné Dudás Csilla
óvodavezető

Egy szőgyéni háborús veterán visszaemlékezései A Don-kanyar poklában

A 2. Magyar Hadsereg 1943 januárjában 208 kilométeres, mélység nélkül kiépített arcvonalat véd kilenc hadosztállyal, nem megfelelő fegyverzettel, felszereléssel, hiányos téli öltözetben, de töretlen bizakodással. A bizakodás ellenére a német és a szovjet hadosztályokhoz viszonyítva jóval gyengébben felszerelt magyar hadosztályok az 1943. január 12-13-án megindított nagy erejű szovjet támadásnak nem tudtak ellenállni. A magyar csapatok óriási veszteségeket szenvedtek. E fagyos pokolból tért vissza a ma 85 éves szőgyéni Fábián Ferenc, aki szemtanúként vallott az átélte szörnyűségekről.

Tényleges katonaként 1942 áprilisában a 2. Magyar Hadsereggel mentem ki Oroszországba. A partizánok felrobbantották előttünk a hidakat, vasutakat, a fontos épületeket felégették. A járhatatlan utakon ágyúink gyakorta elsüllyedtek. Ilyenkor ideális célpontnak bizonyultunk a brianszky erdőt jól ismerő partizánok részére. Megdöbbenett, milyen sok nő volt közöttük. Aludni, sőt beszélni se lehetett a partizánoktól, már a ló nyerítése is elárult bennünket. Ők voltak otthon, ismertek minden zugot, néha a fák hegyéről, szinte a semmiből bukkantak elő, és halomra lőtték az embereket, lovakat. Egyik bajtársam a szemem láttára úgy halt meg, hogy rádőlt a ló és agyonnyomta. De láttam azt is, hogy véres cafatok repülnek a levegőben, amikor a gránát a kocsis és a lovak közé csapódott. 1942. június 29-én hajnali háromkor megindult a támadás az oroszok ellen. Német harci gépek segítettek az előrenyomulást. Több mint egy hónapig mentünk a Don folyóig, Voronyezs városáig.

Az előrenyomulás alatt sokat szenvedtünk, több mint egy évig futóárkokban aludtunk. Nyáron, ősszel, télen ugyanabban a ruhában, bakancsban, amiben kimentünk. Annyi volt bennünk a tetű, hogy véresre kapartuk a gatyaráncot. Bevarasodtunk és a fogainkat csikorgattuk, ha a ruha hozzáért. Sokuknak annyira elégük lett a szenvedésekből, hogy az öncsonktástól sem riadtak vissza. Mielőtt a Donhoz értünk, földijeim közül négyen összebeszéltek, és ellőtték egymás kezét. A négy hasonló sebesülés rögtön gyanút keltett a parancsnokokban. Ezért akkoriban hadbíróság és agyonlövés járt. Két olyan súlyos sebet kapott, hogy haza kellett őket küldeni. A másik kettőnek azonban nem volt ilyen szerencséje. Tudatták velük, hogy vissza kell térniük a rajhoz, de híre ment annak is, hogy ott azonnali kivégzés

vár rájuk. Egyikük a rá váró jövő elől öngyilkosságba menekült – Starý Oskovban egy padláson felakasztotta magát. A másik pedig épp csak megérkezett a Don-kanyarhoz, máris végzett vele egy partizán golyója, vagy ki tudja...

Több mint hat hónapig állt a front a Don partján. Néhány orosz azokban a falvakban maradt, amelyeket elfoglaltunk, s bizony már akkor érzékeny veszteségeket okoztak nekünk. Arhangelszkoje, Jablonszkoje falukban tízes sírokba temették a magyar honvédek, több falumbéli is ilyen közös sírban nyugszik.

Én a tisztemmel együtt előretolt állásban szolgáltam. Az volt a feladatunk, hogy telefonon figyelmeztessük a hátunk mögöttieket

a veszélyre, vagy támadásra. Óriási szerencsém volt, mert januárban a tisztemmel együtt pár hétre a frontvonal mögé vezényelték azzal a feladattal, hogy sajátítsuk el az új ágyúk használatát.

Ott kaptuk a hírt, hogy az oroszok 1943. január 13-án hajnali 3-kor áttörték a frontvonalat. Fejet vesztve menekültünk a 30–40 fokos hidegben, hátrahagyva ágyúinkat, lovainkat. A legalapvetőbb ruházat, tisztálkodó szerek nélkül naponta úgy negyven kilométert gyalogoltunk. Az emberek tucat-számra fagytak meg az úton.

A vasút mentén jöttünk hazafelé a vérfagyasztó hidegben, amikor észrevettem, hogy egy olasz katona ballag mögöttem. Nézem, a bakancsok a vállán, ő pedig mezítláb – a talpa megfagyott, levált a lábáról és mintha papucsban lett volna, úgy kattogott. Borzalmas látvány volt, rémálmaimban még most is halom a megfagyott hús kattogását.

300–500-as csoportokban jöttünk, mint a birkák pásztor nélkül. A tisztjeink elrejtették rangfokozatukat, mivel az oroszok a tiszteket agyonlőtték. Hajnali 3-kor már mindig bekiabáltak az ablakon: „Bajtársak, magyarok, induljunk, hazamegyünk.” Van aki a barátját, van aki az apját támogatta, ki-

tartásra bízta a végtelenségig legyengült embereket. Jól jött, hogy tudtam kicsit szlovákul, mert így legalább élelmiszert sikerült szereznem. Az egyik faluban egy tehenet találtunk. A gazdája váltig állította: „nedoží, nedoží”. Én azonban ezzel mit se törődve egy mocskos sajkába fejttem a tejet, gyorsan lehajtottam. Utánam már vagy huszan álltak sorban, hogy: „Bajtárs, adj legalább egy kortyot, már 3 napja nem ettem.”

Olyan hidegek voltak, hogy a kapca belefagyott a bakancsba. Egy órát, kettőt lehetett csak aludni, különben megfagyunk volna. Több mint egy hónapig meneteltünk. 1500 kilométert tettünk meg gyalog a Dontól Lengyelországig. Negyven kilósan, keléssel a hónom alatt kerültem kórházba, meg aztán tetűk annyira kirágtak, hogy csontig kivakartam a csipések helyét. Lefertőltetettek, majd felvágták a kelést és így a gyógyulás útjára léptem. Felhíztam, mert mindenki ételét elfogyasztotta aki nem bírt enni. Egy alkalommal vacsoraosztás után men-

tem vissza az osztályra, és két idegen katonát találtam a szobánkon. Láttam, egyikük mellett ott az étel, épp csak bele van tűrve. Azt mondta, nyugodtan megehetem, ő nem kéri. Megettem az ő kanalával, az ő csajkájából. Jólalakottan, nyugodtan pihentem, ám éjfél tájban látom, ugrál a falnak és meghal. Mi baja lehetett ennek? – tűnődtem. Még soha annyira nem félttem, mint akkor, amikor rájöttem tifuszos lehetett. „Na Feri, most cseszted el az életed” – mondtam magamnak. A főorvos is biztosított: „Látom magát kilenc nap múlva ugyanígy fekédni.” Nagy szerencsémre ezt is megúsztam.

A kórházból minden szombaton csak 12 személy mehetett haza a szabadságos vonattal. Én persze sose voltam a szerencsés hazaindulók között. Ezt megelégedve írtam magamnak egy siralmas levelet: „Apád a kórházban, én betegen fekszek itthon – siess haza, mert kell a segítség.” Mutatom a főorvosnak, s ő segítőkészen megígérte, hogy a következő szombaton az elsők között leszek. Amikor az ügyeletes kiabálta a nevet rettenetesen megijedtem – azt hittem a főorvos rájött, hogy becsaptam. Szerencsére nem így volt, s közölte velem, hogy az egyik ápoló nem tud menni, és indulhatok helyette rögtön másnap.

Húsvétvasárnap értem haza, épp misére igyekeztek az emberek. Én is kiszabadultam a halál torkából, én is feltámadtam – örvendeztem, azt gondolva vége a szenvedéseimnek. Nem volt vége. 1944 szeptemberében újra frontszolgálatra vezényelték, ezúttal, mint Szállasi katonáját. De ez már egy másik történet.

Lejegyezte: Bokor Klára

KODÁLY ZOLTÁN

(1882. Kecskemét - 1967. Budapest)

"Teljes embereket akarunk nevelni."

Kodály Zoltán - a zene és a nevelés

A 20. század egyik legnagyobb magyar zeneszerzője, zenetudósa és zenepedagógusa. Galántai és nagyszombati diákévei után egy időben volt a Zeneakadémia és a budapesti egyetem bölcsészkarának hallgatója. Barátjával, Bartók Bélával 1905-ben indult az addig ismeretlen magyar népzene felkutatására. Ennek az életre szóló jelentőségű utazásnak az eredménye sok ezer dallam lett, amelyeknek művészi feldolgozásából remekművek születtek. A Hány Jánosban és a Székelyfonóban a magyar népdalkincs színe-java szólal meg a színpadon. A Psalmus Hungaricus és a Budavári Te Deum a magyar történelem századait idézi fel. A Galántai táncok és a Marosszéki táncok a magyar falvak hangszeres muzsikáját nemesíti színpadon zenévé. A Fölszállott a páva énekkari és zenekari változatban hirdeti a zeneköltő szabadságseretét. Gyermek-, női-, férfi- és vegyeskari műveiben a népdal és a magyar költők szava szárnyal megújult erővel.

"Ne csak külsőségekben legyen magyar a mi kis világunk, hanem a lelkek mélyéig, mert csak így lesz igazán a mienk. A lelkek mélye pedig különösképpen a zene országa."

(Kodály Zoltán)

2008. január 22.

A MAGYAR KULTÚRA NAPJA -
HIMNUSZ SZÜLETÉSE
A RENESZÁNSZ ÉV KEZDETE

A "kis bicebóca" meg a tandíj

"Az általános iskolákban az alapoktatás legyen ingyenes, de ha a szülő többet akar, akkor fizessen!"

A fenti idézet az egyik napilapban hangzott el egy tanárember szájából. Lelki szemeim előtt azonnal a "kis bicebóca" botra támaszkodó csenevész alakja tűnt fel, amint a csikorgó hidegben, rongybatekert lábakkal, ágaskodva kiabálja be a helyes megoldást az osztályterem ablakán-ahol a kortársai /akiknek a szülei többet akartak/ a meleget adó falakat természetesnek véve, a szorozótáblát tanulták.

Rögtön felmerül a kérdés mi van akkor ha a gyerek akar többet?

Ha a tanárember véleményét vesszük alapul-akinek a hivatástudata megkérdőjelezhető... a többet akaró bicebócák maradjanak a falakon kívül?

Sajnos ez a gondolkodásmód nem egyedi. Az hogy jelenleg az oktatáspolitikát ezt sugallja-nagyon sajnálatos de az , hogy a gyerekek tanítását hivatásul választó tanárember ezzel egyetértsen az számomra katasztrófa. Egy kicsit más megvilágításba helyezné a dolgot az, ha úgy nyilatkozik. "Elfogadom az oktatáspolitikát de nem értek vele egyet, mert nagyon sok többet akaró gyereket veszíthetünk el". A szülői ambíció nagyon dicséretes dolog és ha ez párosul a gyermekével külön szerencse, de azokból a gyerekekből akiknél csak a szülői többet akarás miatt lesz pedagógus az elhivatottság legkisebb szikrája nélkül-azokból nem lesz jó TANÍTÓ. Márpedig az Ő felelősségük nagy , mert a gyerekkor pár éve alatt emberi sorsok dőlnek el, pozitív vagy negatív irányba,...

Sajnos ez a tanár nem így nyilatkozott. Gyanítom, hogy eltévedt a bürokrácia útvesztőiben és a tanítást már rég elfeledte. Lehet, hogy oktat gépiesen és szakmájának kiváló képviselője sokadik dipomával a kezében-de az hogy a lelkét nem tudja hozzáadni. Az biztos! Anélkül pedig.....?

Klebovicz Gyula

Antoine de Saint-Exupéry:

Fohász

Uram, nem csodáért és látomásokért fohászodom, csak erőt kérek a hétköznapiakhoz.

Taníts meg a kis lépések művészetére!

Tégy leleményessé és ötletessé, hogy a napok sokféleségében és forgatagában idejében rögzítsem a számomra fontos felismeréseket és tapasztalatokat!

Segíts engem a helyes időbeosztásban!

Ajándékozz biztos érzéket a dolgok fontossági sorrendjében, elsőrangú vagy csak másodrangú fontosságának megítéléséhez!

Erőt kérek a fegyelmelzettséghez és mértéktartáshoz, hogy ne csak átfussak az életen, de értelmesen osszam be napjaimat, észleljem a váratlan örömeiket és magaslatokat!

Őrizz meg attól a naiv hiútól, hogy az életben mindennek simán kell mennie!

Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk!

Küldd el hozzám a kellő pillanatban azt, akinek van elegendő bátorsága és szeretete az igazság kimondásához!

Az igazságot az ember nem magának mondja meg, azt mások mondják meg nekünk.

Tudom, hogy sok probléma éppen úgy oldódik meg, hogy nem teszünk semmit.

Kérlek, segíts, hogy tudjak várni!

Te tudod, hogy milyen nagy szükségünk van a bátorságra.

Add, hogy az élet legszebb, legnehezebb, legkockázatosabb és legtörekenyebb ajándékára méltók lehessünk!

Ajándékozz elegendő fantáziát ahhoz, hogy a kellő pillanatban és a megfelelő helyen - szavakkal vagy szavak nélkül - egy kis jószágot közölj!

Őrizz meg az élet elszalasztásának félelmétől!

Ne azt add nekem, amit kívánok, hanem azt, amire szükségem van!

Taníts meg a kis lépések művészetére!

Jeles napok

Január 1. Újév

A polgári év kezdőnapja. A pogány Rómában az évkezdetet Janus tiszteletére tartották, kicsapongással ünnepelték. Az emberek jókívánságokat mondtak, ajándékokat adtak egymásnak. A január eleji évkezdetet a Gergely-féle naptárreform (1582) óta vált általánossá. Ez a nap jelentette az újévet, valamint a télközépi ünnepkört. Számos népszokás, hiedelem kapcsolódik ehhez a naphoz, amelyet napjainkban már csak kevesen ismernek, használnak. Egyik népszerű szokás volt az újévi jókívánságok elmondása házról-házra járva, amiért a háziak almával, dióval kínálták a köszöntőket. Újévkor az egész év sikerét igyekeztek biztosítani, nagyon fontos volt a jó cselekedet az év első napján, és sokféle tiltással is találkozhatunk.

Január 3. Genovéva napja

Párizs védőszentje (442-502), népének vigasztalója

Január 6. Vízkereszt

A karácsonyi ünnepkör zárása, és a farsangi időszak kezdete. Az egyik legrégebbi egyházi ünnep, a 4. századig Jézus születésnapját és az évkezdetet is ezen a napon ünnepelték. Az egyház ezen a napon emlékezik meg a napkeleti bölcsekről, és Jézus megkeresztelkedéséről. E naptól kezdve szenteli a vizet a keleti egyház, a középkortól pedig a nyugati

ti egyház is. A víz megkereszteléséből, (megszenteléséből) ered a magyar vízkereszt elnevezés. A liturgikus vízszentelést vízkereszt vigíliáján végezték a templomban, de haza is hordták meghinteni vele a házat, a gonosz szellemek ellen. Ezen kívül hittek gyógyító hatásában, mely mindenféle betegségre jó volt, de használták a mezőgazdaság és állattartás területein is. A víz és tömjén szenteléséből alakult ki a házszenelés, melyet ma már kevésbé használnak.

Vízkereszt utáni második vasárnap

E napon emlékeztek meg Jézus első csodatételéről, mely imádkozással, énekléssel, evéssel, ivással társult. A pap - a római misekönyv szerint - ezen a napon olvasta fel a kánai menyegzőről szóló evangéliumot. A kánai menyegzőn (a János evangéliumában leírt legenda szerint) Jézus a vizet borrá változtatta. A kánai menyegzőt több háznál is eljátszották, majd ezt követően hozzáláttak az evéshez, iváshoz, amit a vendégek hoztak magukkal.

Január 17. Remete Szent Antal napja

Remete Szent Antal (i.sz. 250) szerzetes volt, akit a háziállatok védszentjeként tiszteltek. A középkorban előfordultak járványszerű mérgezések, melynek tünetei hasonlítottak az orbáncéhoz. Szent Antal tüzeinek nevezik az orbáncot és az ehhez hasonló mérgezést. A betegeket imádságokkal, ráol-

vasással próbálták gyógyítani. Az ehhez kapcsolódó hiedelmek a hitújítás korában elhalványultak, de később újra éledtek Páduai Szent Antalként.

Január 18. Piroska

Piroska napjához fűződik ez a mondás: "Ha Piroska napján fagy, negyven napig el nem hagy".

Január 20. Sebestyén napja

Az ország Sebestyén-kultusza a pestisjárványokkal, a jószágvésszel függ össze. Amikor a járványok kialakulnak a nép hozzá imádkozik.

Január 22. Vince napja

A drávaszőgi falvakban ún. vincevesszőt vágtek, amit a szobában vízbe állítottak. A kihajtott vesszőkből jóslták meg a következő év termését. A gazdák szerint ezen a napon sok bort kell inni, hogy bő legyen a termés. Az időjárás is meghatározó volt, például szép, napos idő esetén jó bortermést reméltek, rossz idő esetén viszont rossz bortermést jósltak.

Január 25. Pál napja

Ezt a napot pálfordulónak is nevezik, arra a bibliai történetre utalva, mely szerint a Jézust üldöző Saul ezen a napon tért meg, és innentől Pál apostol néven emlegetik. Ezen a napon pálpogácsával haláljósolást is tartottak. A családtagok számára készített pogácsákba libatollat tűztek, és aki sütés közben megperzselődött arra halál várt a következő évben.

A zöltség mellé nyugtát is kapunk! (?)

Januártól az őstermelőknek is nyugtát kell adniuk eladott termékeik mellé. Az azonban nem mindegy, hogyan szervezik meg bizonylatolásukat.

Amennyiben tavaly már őstermeléssel foglalkoztunk, akkor az áfa törvény változásának köszönhetően idén január 15-ig adószámot kellett váltanunk. Az adószámmal azonban együtt járhat a nyugta vagy számlaadási kötelezettség is. Mi dönti el, hogy kell-e, és ha igen akkor bizonylatot kell-e adnunk portékánk mellé?

A válasz egyszerű, a kérdést az dönti el, hogy rendszeresen kinek adjuk el mezőgazdasági termékeinket.

Ha azt felvásárló veszi meg tőlünk, akkor arról neki kell felvásárlási okiratot kiállítania, mi pedig mentesülünk a papírmunka alól. Sőt jogosultak leszünk a kompenzációs felárra is.

Más a helyzet akkor, ha piacon vagy akár udvarunkon áruljuk ter-

mékeinket kuncsaftjainknak. Ilyenkor életbe lép a nyugta/számlaadási kötelezettségünk.

Bár a bizonylatolás alól nem lehet mentesülni, de lehet egyszerűsíteni az adózást illetve az adminisztrációt. Ehhez az kell, hogy az elmúlt évben és várhatóan idén is 5 millió alatt maradjon a bevételünk. Ilyenkor választható (január 15-ig volt erre lehetőség) az alanyi adómentesség, aminek az az előnye, hogy a menteseknek az áfával nem kell foglalkozniuk, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy nem kell fizetniük áfát, bár levonási lehetőségük sincs ilyen címen. Természetesen ebben az esetben a bevallás alól is mentesülnek az alanyi mentesek. Az év közben őstermelőkké válók, szintén élhetnek ezzel a választási joggal.

Ezzel szemben, akik nem választottak, vagy nem választhattak alanyi mentességet, a fogyasztók felé történő eladásai után kiállított nyugtában/számlában feltüntetett árban 20 %-os mértékű áfát kell hogy felszámoljanak. Esetükben a bevallásadási és befizetési kötelezettségeket is teljesíteni kell.

Az előzőekben említett nyugtakibocsátás nem jelent megoldhatatlan problémát, mivel két bélyegző segítségével - minimális költség mellett - a folyamat lényegesen leegyszerűsíthető. A nyugtából akár otthon is elő tudjuk készíteni. Ilyenkor érdemes egy olyan bélyegzőt készíttetni, mely tartalmazza nevünket, címünket és adószámunkat. Ezzel a tömböt előre le lehet pecsételni. Mivel a nyugta a sorszámmal eleve tartalmazza, azzal nem kell foglalkoznunk, de a dátumot fel kell tüntetnünk. Erre jó egy külön dátumbélyegző, azzal egy mozdulattal eleget tehetünk kötelezettségünknek. Az így előkészített nyugtára eladások kézzel már csak az árat kell ráírunk. Ugye, ez már nem is tűnik egy megoldhatatlan feladatnak?

APEH

A RUTIN KFT.

Mi megtanítjuk Önt autót vezetni!

Intenzív tanfolyamot indítunk:

A, Moped, B, C, D, C+E, B+E kategóriákban.

2008. február 15-én, pénteken 16.00 órai kezdéssel.

Érdeklődni: Pekár József, Emőd, Kazinczy u. 15. sz.

477-451 telefonszámon és személyesen lehet 16.00

órától, valamint Miskolc, Kinizsi u. 15.

Telefon: 46/509-658, 506-894 8-tól 15 h-ig.

Részletfizetési lehetőség.

Tanároknak, diákoknak kedvezmény.

Elméleti vizsgára gyakorlási lehetőség saját számítógépes tantermünkben.

Keresse a RUTIN KFT.-t

Házi készítésű, kemencében sült pizza az Oázis étteremben.

Emődre a kiszállítás ingyenes!

**Pizza és ételrendelés telefonon: 06-46-476-218
Mobil, SMS: 06-20-379-53-78**

Kiszállítás: 11 óra 30 perctől - 20 óra 30 percig

Extra feltét : 100 Ft

Étkezési utalványokat elfogadunk!

800, Ft alatti rendelést nem szállítunk ki!

Nyitva: keddtől-vasárnapig 10h-tól-21h-ig.

Hétfő: Zárva

**A biztonság
olcsóbb, mint gondolná!**

*Riasztórendszerek telepítése,
Távfelügyelet,
Kamera rendszerek,
Kaputelefon,
Klímaberendezések telepítése*

**Alarm Sensor Miskolc Kft,
Farmosi Imre: 20/388-8467**

Segítsük az ég madarait

Télvíz idején az ablaknál állva a meleget adó radiátor teszi kellemessé a benti léteget. Kinn a zord hideg télben, a fagyott talajon, a kopár fák ágaira rárepülő madarak sanyarú sorsának jobbá tételét már nyáron – kora ősszel segíthetjük, ha gondos állatbarát módjára, előre madáretetőt készítünk a hideg napokra.

A legegyszerűbb madáretető

Eldobható üdítős flakonból is készíthetünk madáretetőt. Első lépésként az üveg szájára tekerjük vissza a kupakját, de úgy, hogy közben rácsíptetünk kötöző zsineget vagy drótot. A flakon testéből vágóeszközzel ajtóként funkcionáló nyílást vágunk. Ezen fognak be és kiszállni a madarak az etetőből, és itt töltjük be a táplálékot is. Miután megraktuk madáreleséggel a pár perc alatt elkészült etetőt, már tehetjük is ki a közeli bokorra vagy fára. Ha van rá lehetőségünk, készíthetünk egyszerre több ilyen eledeltartót is. Eldobható üdítős flakon van bőven, azok felhasználása hulladékcsökkentő alternatívaként is értelmezhető.

Mit rakjunk az etetőbe?

Olajos magvak (napraforgó, tökmag), kalászos termések (búza, szemekek, kukoricadara) rendszeresen kerülhetnek az eledeltartókba. Az eleség sose kerüljön a hóba, mindig olyan helyre kell tenni, ahol szárazon marad. Energiában gazdag (és kedvelt) még az adagolt, nyers szalonnacsík is.

A madáretető készítés lehet közös hétvégi, családi program vagy csoportos foglalkozás is. Fontos, hogy gyerekek felnőtt jelenlété nélkül veszélyes szerszámokkal (fűróval, fűrészel, kalapáccsal) ne dolgozzanak, mert maradandó sérüléseket okozhatnak maguk és társaik bántára. Magasba való madáretető kihelyezést is bízunk felnőttekre.

**Tisztelettel kérjük a labdarúgást kedvelő adózókat, hogy
adójuk 1 %-át ajánlják fel a
Vörös Meteor Sportegyesület részére.**

Számlaszám: 11734004-20473642

Szakképzett gondozónő

idősgondozást, háztartásvezetést, gyermekfelügyeletet vállal.

Cím Horváth Lászlóné

Emőd.3432.Egressy B.u. 3.

Telefon: 06 46/476-205/ 06 20 218 7591

Eladó 2 éves arab félvér kanca csikó.

Érdeklődni: 06-20-4398855.számmon.

EMŐDI krónika

Emőd város önkormányzatának lapja

Felelős kiadó: Polgármesteri Hivatal, Felelős szerkesztő: Szakonyi

Gabriella, Szerkesztőség: 3530 Miskolc, Szemere u. 5.

Telefon/fax: 46/348-469, 06-30/913-4544.

E-mail: gszakonyi@freemail.hu

Tördelés és nyomás: Szín Bt. E-mail: szinbt@chello.hu